സർഗ്ഗഹാരം

തച്ചിങ്ങനാടം ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ

സർഗ്ഗഹാരം 2019-2020

ആമുഖം

IT@ സ്കൂളിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കുട്ടികളിലെ സർഗാത്മകതയും മലയാളം ടൈപ്പിംഗ് ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാനുമായി അവരുടെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രചനകളും ചിത്രങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നിർമ്മിക്കുന്നു.

വിവരസാങ്കേതിക രംഗത്തിന്റെ കുതിച്ചുചാട്ടത്തിനൊപ്പം പുതിയതലമുറയും മുന്നേറേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ 2019-2020 വർഷത്തെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി തീരുമെന്ന പ്രത്യാശയോടെ ഹൃദയപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികളെ,

തച്ചിങ്ങനാടം ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിലെ രണ്ടാമത്തെ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങുകയാണല്ലോ.... ഇ വായന പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഡിജിറ്റൽ മാഗസീനുകൾക്ക് പ്രാധാന്യമേറുന്നു. വിദ്യാർ ത്ഥികളുടെ സർഗ്ഗ സൃഷ്ടികൾ പുതുവെളിച്ചം കാണട്ടെ. കംമ്പ്യൂട്ടറുകൾ കഥയും കവിതയും എഴുതുന്ന കാലം വിദൂരമല്ലെന്നറിയുന്നു. എങ്കിലും നമ്മൾ എഴുതുക്കൊണ്ടേയിരിക്കുക..... എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.

പ്രധാനാധ്യാപിക

ലിസിജേക്കബ്

സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ തിരമാലകൾ

കേരളത്തെ പിടിച്ച് കെട്ടിയ മഹാമാരി.................. 4

ചതിക്കാത്ത കൂട്ടുകാർ... 5

വെളിച്ചം.. 6

മരണം 12

വിധി.. 13

മഴയുള്ള ഒരു കാലം.. 16

അമ്മ... 18

മറക്കാത്ത കൂട്ടുകെട്ട്... 19

പൊൻ കൊടി.. 22

മൗനരാഗം.. 23

എന്റെ ഗുരുനാഥന്... 25

എൻ മാതാ... 26

കൂട്ടുകെട്ട്.. 27

തീവ്രവാദത്തിന്റെ ഉദയം... 28

മഴ.. 29

കേരളത്തെ പിടിച്ച് കെട്ടിയ മഹാമാരി

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടെന്ന ഖ്യാതി തകർത്ത മഹാപ്രളയത്തെ നാം നേരിൽ കണ്ടതല്ലേ. മനുഷ്യമനസാക്ഷിയെ പോലും അക്ഷരാർ ഥത്തിൽ ഞെട്ടിച്ച പ്രളയത്തിൽ ജാതി മതഭേതമന്യേ എല്ലാവരും ജീവനുവേണ്ടി നെട്ടോട്ടമോടുന്നത് നാം കൺ മുന്നിൽ കണ്ടതല്ലേ അവയെല്ലാം. മലയാളമണ്ണിനെ ഒന്നാകെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയ മഹാപ്രളയത്തിൽ നാടും റോടും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയപ്പോൾ സ്വന്തം ജീവൻ മറന്ന് രക്ഷകരായി എത്തിയത് ജീവിതം കടലിൽ സമർപ്പിച്ച നമ്മുടെ സ്വന്തം മത്സ്യതൊഴിലാളികൾ ആണ്. മത്സ്യതൊഴിലാളികൾക്ക് ക്കൂട്ടായി രാവും പകലും ഇല്ലാതെ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ച സേനാ അംഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യ മനസിന്റെ ആഴതടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരായിരം നന്നി നേരുന്നു. 1924 ന് ശേഷം കേരളം കണ്ട മഹാപ്രളയത്തിൽ ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ഓരോ മലയാള മക്കൾക്കും സഹായ സഹകരണങ്ങളുമായി എത്തിയ കേരള സർക്കാറിനും അകമഴിഞ്ഞ് സഹായിച്ച അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഒറ്റവാക്കിൽ നന്ദി പറയുന്നു.

ചതിക്കാത്ത കൂട്ടുകാർ

5 കൂട്ടുകാരുടെ കഥയാണിത് .അവരുടെ പേര് മിക്കി, പിങ്കി, റിങ്കി, ബിങ്കി, നിക്കി, എന്നായിരുന്നു. അവർ നല്ല കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. അവർക്ക് ദിവസവും ഓരോ പ്രശ്നങ്ങൾ അലട്ടാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ കൂട്ടുകെട്ട് തകരരുതെന്ന രീതിയില് അവർ ഒരുമിച്ച് സഹകരിക്കും. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ഇതിൽ നിക്കി എന്നു പറയുന്ന കുട്ടിയെ എല്ലാവരും വെറുക്കാൻ ഇടയായി. എന്നാലും അവൾ അതെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ മറികടന്നു.

പിന്നീട് കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ വീണ്ടും ഒന്നിച്ചു. പിന്നീട് അവർ നല്ല രീതിയിൽ സന്തോഷത്തോടെയും ആനന്ദത്തോടെയും ഒന്നരമാസത്തോളം കഴിഞ്ഞു. പ്രശ്നങ്ങൾ അവർ മ റികടന്ന് നല്ല രീതിയിൽ കഴിഞ്ഞു പോയി. അതിനിടയിൽ അവർക്ക് ചെറിയ പിണക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി. പക്ഷേ തൻെറ സങ്കടവും സന്തോഷവും വിധിച്ചതാണെങ്കിൽ നാം അനുവഭവിക്കേണ്ടതാണല്ലോ അവർക്കിടയിൽ ആ പിണക്കം ഒരുപാടായി. അവർ സങ്കടമുണ്ടായിട്ടും സന്തോഷമുള്ളതു പോലെ പ്രവർത്തിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഇതിലെ ഒരാൾക്ക് ഒരപകടം പറ്റി. തന്നെ കൂട്ടുകാരിൽ ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കില്ലെന്ന് അവൾ കരുതി. എന്നാൽ എത്ര ദേഷ്യമുണ്ടായിട്ടും അവളുടെ കൂട്ടുകാർ നിഴലായി അവളുടെ കൂടെ നിന്നു. ഇതിനുശേഷം ഇവൾക്ക് മനസ്സിലായി നല്ല കൂട്ടുകെട്ടാണെങ്കിൽ ഒരുമിച്ചെനിൽക്കു എന്ന്. അങ്ങനെ ഇപ്പോഴും അവർ നല്ല രീതിയിൽ കൂട്ടുകാരായി കഴിയുന്നു.

വെളിച്ചം

നേരം പുലരുകയാണ്. ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന ആ വെളിച്ചം പുറത്ത് വരുകയായി. ഒരു കൊച്ചു മിന്നാമിനുങ്ങിനെപ്പോലെ ആ പ്രകാശം ആ പ്രദേശത്താകെ പടർന്നു പന്തലിച്ചു. ശാന്തമായ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സൗമ്യമായ സ്വരത്തോടെ ഒരു ശബ്ദം , ഉണ്ണീ... ഉണ്ണീ എന്നായിരുന്നു അത്. പുഴയോരവക്കിലെ വിളക്കിന്റെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കൊച്ചു കുടിലിൽ നിന്നായിരുന്നു അത്. അമ്മ മകനെ വിളിച്ചുണർത്തുകയാണ്, "ഉണ്ണീ എണീക്ക് നേരം പുലർച്ചയായി"... "നേരം പുലർന്നതല്ലേയുള്ളൂ, കുറച്ചൂടെ കിടക്കട്ടെ". ഉണ്ണി പുതപ്പ് മുഖത്തേക്കിട്ട് അതിനുള്ളിൽ ഒന്നൂടെ ചുരുണ്ടു കൂടി. ചെറിയ ദേഷ്യത്തോടെ അമ്മ അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു.

അമ്മയുടെ ആ പോക്ക് പുതപ്പിനിടയിലൂടെ അവൻ കണ്ടു. ഉണ്ണി വേഗം എഴുന്നേറ്റു. പുഴയിലേക്കു നടന്നു. തണുത്തു കോച്ചുന്ന ആ പളുങ്കു വെള്ളം കൊണ്ട് അവൻ മുഖം കഴുകി. അത് മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും സുഖം നൽകുന്നതായിരുന്നു. പിന്നെ അൽപ്പനേരം ആ പുഴയിലൂടെ അലകളായ് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരകളുടെ കള നാദം കേട്ടുകൊണ്ട് അവൻ അവിടെ ഇരുന്നു. ആ ഇരുത്തം എന്നും അവന് സുഖം നൽ കുന്നതായിരുന്നു.ഏതുതീരാത്ത ദുഃഖത്തിലും പുഴയുടെ ഓളങ്ങളിലൂടെയുള്ള കുളിർമ്മയാർന്ന കാറ്റ് മനസ്സിനെ തണുപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. പലപ്പോഴും അവൻ അവിടെ പോയി ഇരിക്കാറുണ്ട്. ആ തണുത്ത കാറ്റിന്റെ തലോടലിൽ മതിമറന്നു അവൻ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് അമ്മയുടെ

വിളി. അവൻ വേഗം പുഴയിലേക്കിറങ്ങി. തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു.

"ഉണ്ണീ കയറാറായില്ലേ..". വീണ്ടും അമ്മയുടെ വിളി. " ദാ വര്ണു അമ്മേ,"അവൻ വേഗം വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. എളുപ്പത്തിൽ യൂണിഫോം ധരിച്ച് ചായ കുടിച്ചു." ഉണ്ണീ ഒരു ദോശ കൂടി എടുക്കട്ടെ ", അടുക്കളയിൽ നിന്നും അമ്മ ചോദിച്ചു. "വേണ്ട മതി അമ്മേ.."അവൻ അമ്മയോടു യാത്ര പറഞ്ഞ് സ്കൂളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും മറയുന്നത് വരെ സ്നേഹം തുളുമ്പുന്ന കണ്ണുകളോടെ ആ മകനെ നോക്കി നിന്നു. വിനയത്തിന്റെ മനസ്സോടെ കാണുന്നവർക്കൊക്കെ ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരി നൽകിക്കൊണ്ടു അവൻ നടന്നു നീങ്ങി. എല്ലാവരോടും അവനു വലിയ സ്നേഹം ആയിരുന്നു. അവർക്കെല്ലാം തിരിച്ചും അവനോട് അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ സ്കൂളിൽ എത്തി മറ്റുള്ളവരെ പോലതന്നെ അധ്യാപകർക്കും അവനെ വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം കാരണം നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ അവൻെ മനസായിരുന്നു.

എവിടേയും അവൻ ആകറ്റീവായിരുന്നു അതുപോലെ പഠനത്തിനും. ഉണ്ണി ഒമ്പതാം ക്ലാസ്സ് പഠനം കഴിയാറായി ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി അമ്മ ജോലി ചെയ്ത് കിട്ടുന്ന വരിമാനം കൊണ്ടായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതം. ഒമ്പതാം ക്ലാസിൽ കൊല്ലപരീക്ഷയായി. അവൻ നന്നായി പഠിച്ചു പരീക്ഷയായാൽ ഉണ്ണി ഉറക്കമൊഴിച്ച് പഠിക്കാറുണ്ട്. പഠന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അമ്മ ഉണ്ണിക്ക് താങ്ങുംതണലും ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ വലിയപ്രയാസങ്ങൾ ഇല്ലാതെ അവൻ പരീക്ഷകൾ പൂർത്തിയാക്കി. പിന്നെ അവധിക്കാലം ആയിരുന്നു. ഉണ്ണി അമ്മയെ

ജോലിയിൽ സഹായിച്ചു. ആ രണ്ട് മാസം അവൻ അമ്മക്ക് താങ്ങായിരുന്നു.

സന്തോഷവും സമാധാനവും നിറഞ്ഞ ഒരുപാട് ദിവസങ്ങൾ അവരിൽ നിന്ന് കടന്ന് പോയി ഇടക്ക് ഒക്കെ അവർ രണ്ട് പേരും അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ പോകും. അവിടം ഉണ്ണിക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള കൂട്ടുകാരോടൊത്തുള്ള കളികളും കിടക്കാൻ നെരത്തേ അമ്മൂമ്മയുടെ കഥകളും വളരെ രസകരമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉണ്ണിക്ക് അവധിക്കാലത്തെ മറക്കാത്ത ഓർമകൾ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ സ്കൂൾ തുറന്നി അടുത്തവർഷം ഉണ്ണി പത്താംക്ലാസിലെക്കായിരുന്നു. അമ്മയും അവനും ജോലിചെയ്തു പണം കൊണ്ട് അവൻ ബാഗും പുസ്തകങ്ങളും വാങ്ങി. സ്കൂൾ തുറക്കുന്ന ദിവസം ഉണ്ണിക്ക് വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു ഒമ്പതാം ക്ലാസിലെ കൊല്ലപരീക്ഷയി് ഉണ്ണി നല്ല മാർക്കോടുക്കൂടി വിജയിച്ചു. ഉണ്ണി പത്താം ക്ലാസിലെ പഠനം ആരംഭിച്ചു. അവൻ പഠനത്തിൻ ഏറെ ശ്രദ്ധനൽകി.

ആകൊല്ലം വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി. ആദ്യത്തെ രണ്ട് പരീക്ഷകളിലും അവൻ നല്ല മാർക്കോടെ വിജയിച്ചു. പിന്നെ അവന്റെ ഭയം കൊല്ലപരീക്ഷയിൽ ആയിരുന്നു. അവന് ഏത് ഭയങ്ങളിലും കൂട്ടിന് അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ അദ്ധ്യാപകരും അവനെ നന്നായി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരു ഡോക്ടർ ആവാനുള്ള അവന്റെ തീരാത്ത ആഗ്രഹത്തോടെയും വാശിയോടെയും അവൻ പഠിച്ചു. ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ച്തന്നെ വളർത്തിയ അമ്മയെ നന്നായി നോക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അവനിൽ വലുതായിരുന്നു. പരീക്ഷ അടുത്തുവന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഉറക്കമില്ലാതെ ഉണ്ണി പഠിച്ചു. ഒരോ രാത്രികളിലും അവന് കൂട്ടിനായി ആ സ്നേഹനിധിയായ അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷയുടെ തലേദിവസം ആദ്യത്തെ വിഷയം

നന്നായിപഠിച്ച് അന്ന് രാത്രി അവൻ കിടന്നു. അവന് ഉറക്കം വരുന്നില്ലായിരുന്നു. നാളെത്തെ പരീക്ഷക്ക് വരുന്ന ചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു അവന്റെ ചിന്ത. പഠിച്ചത് ഒരോന്നോരോന്ന് ഓർത്ത് കൊണ്ട് അനങ്ങനെ കിടന്നു. അതിനിടയിലെപ്പോഴോ അവൻ ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതിവീണു. പിറ്റേദിവസം നേരം പുലർന്നു. പതിവുപോലെ അവൻ പുഴയിലേക്ക് നടന്നു. ആ തണുത്ത വെള്ളത്തിലിറങ്ങി മുങ്ങിക്കുളിച്ചു. കുറച്ച്നേരം ആ കാറ്റിന്റെ തലോടലിൽ പുഴയോരത്തങ്ങനെ അവൻ ഇരുന്നു. അവന്റെ മനസ്സിനെ അവൻ തന്നെ മെല്ലെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. കാരണം അവന് പരീക്ഷയെക്കുറിച്ച് പേടി കൂടുതലായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. യൂണിഫോം മാറ്റി ചായ കുടിച്ച് സ്നേഹംനിറഞ്ഞ ആ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ഒരു കുഞ്ഞ്മുത്തം നൽകി അമ്മയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് അവൻ നടന്നുനീങ്ങി. ആ അമ്മ ഉണ്ണിക്ക് വേണ്ടി സകല ദൈവങ്ങളോടും പ്രാർ ത്ഥിച്ചു. അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥന പോലെ ഉണ്ണിയുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾപോലെ പരീക്ഷകളെല്ലാം നല്ലരീതിയിൽതന്നെ അവന് എഴുതാൻസാധിച്ചു. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് വരുമ്പോഴുള്ള ഉണ്ണിയുടെ മുഖത്തെ സന്തോഷംകണ്ട് ആ അമ്മ വളരെയോറെ സമാധാനിച്ചു. അങ്ങനെ പരീക്ഷകളെല്ലാം അവസാനിച്ചു. സ്കൂൾപൂട്ടി. ഉണ്ണി റിസൾട്ടിനായി കാത്തിരുന്നു. ഒരു ഡോക്ടർ ആവണം എന്ന ചിന്തയായിരുന്നു മനസ്സുനിറയെ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ അമ്മ അവനെ വളർത്തിയത് ഉണ്ണിഒരു ഡോക്ടർ ആവണം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു.

ആ രണ്ടുമനസുകളിൽ സന്തോഷം നിറച്ചുകൊണ്ട് ആ ഗ്രാമത്തെ ഒട്ടാകെ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ വർത്തവന്നു. പത്താംക്ലാസ്സിൽ ഫുൾ എ പ്ലസ്സുമായി ഉന്നത വിജയത്തോടെ ഉണ്ണി. ഉണ്ണി ആ നാടിന്റെ അഭിമാനമായി മുക്കിലും മൂലകളിലുമായി അവന്റെ പേരെഴുതിയ ഫ്ലക്സുകൾ ഉയർന്നു. സന്തോഷം കൊണ്ട് ആ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

ആ കുഞ്ഞു മുഖത്ത് ഒരുപാട് ചുമ്പനങ്ങൾ നൽകി. ഉണ്ണി പഠിച്ച് പടി പടികളായി ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ഡോക്ടർ എന്ന പദവി ലഭിക്കുന്നതുവരെ.

അമ്മ വെറും രണ്ട് അക്ഷരത്തിൽ ഒതുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളല്ല സ്വന്തം ജീവനേക്കാൾ സ്വന്തം മക്കളെ മാത്രം സ്നേഹിക്കാൻ അറിയുന്ന ആ വലിയ മനസ്സ് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വലിയ കഴിവ് തന്നെയാണ്. അമ്മ സ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃകയാണ്, ദൈവത്തിന്റെ മാലാഖയാണ്, അവൾ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്. ആ അമ്മയെ കുറിച്ച് എത്ര വിവരിച്ചാലും മതിവരുകയില്ല. ഈ ലോകം മുഴുവനും അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തെ കുറിച്ച് വാരിക്കോരി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നാലും ഇന്ന് ആ അമ്മ വീടുകളിൽ നിന്ന് പുറംതള്ളുകയാണ്. അവൾ ഇന്ന് അപമാനിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകാണ്. ആ അമ്മ അവരെ സ്നേഹിച്ചതിന്റെ പകരമായി ഇന്ന് അമ്മ അനുഭവിക്കുന്നത് വേദന മാത്രമാണ്. അവൾ ഇന്ന് ഏകയാണ്. സ്വന്തം മക്കളുടെ സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി ആ അമ്മ ഇന്ന് കെഞ്ചുകയാണ്. പല വിദേശ നാട്ടുകളിലേയും പല രീതികളും ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടുകളിലും എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്.നമ്മുടെ കേരളത്തെ പലഫാഷൻ രീതികളും മുറുകെ പിടിക്കുകയാണ്. വെറും നാല് ചുമരുകൾ മാത്രമാണ് ഇന്ന് ആ അമ്മക്ക് തുണ ആകുന്നത്. ആ ചുമരുകൾക്ക് ഉള്ളിൽ അവൾ ഒറ്റപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ രീതി മാറിയാൽ മാത്രമേ കേരളം പഴയ കേരളം ആവുകയുള്ളൂ. കേരളം അത് പഴയത് പോലെ ആകണമെങ്കിൽ വെറും ഹരിത ഭംഗി മാത്രം പോരാ. അമ്മയെ ആ മാലാകയെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന അവളെ അംഗീകരാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു തലമുറ വാർത്തെടുക്കാൻ കഴാഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ഇത് നമ്മൾ സ്വപ്നം കണ്ട കേരളം ആവുന്നുള്ളൂ.

ഇനി നാം ഉണരുമ്പോൾ അത് അമ്മയെ, അച്ഛനെ, സഹോദരനെ, സഹോദരിയെ, കുടുംബത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു പുത്തൻ പ്രഭാതമാകട്ടേ .....

മരണം

പേടിയാണ് എനിക്ക് ഈ ഭൂമിയെ
എന്തിനെന്ന് അറിയില്ലാ
മനോഹരമായ ഈ ഭൂമിയെ
ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എനിക്ക്
നീറുന്ന നെഞ്ചുകൾ ഉരുകുന്ന എൻ ഹൃദയം
എന്തിനേ ഈശ്വരാ എന്നെ നീ സൃഷ്ടിച്ചു
തിന്മനിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്ത്
കുമിളപോലെയുള്ള ഈ ജീവിതം
എന്തിൻ നീ എനിക്ക് ഏകി
എന്റെ കവിളിലൂടെ ഒലിക്കുന്ന ഭയത്തിന്റെ ചുടുകണ്ണുനീർ
നെഞ്ചിൽ ജ്വലിക്കുന്ന ഭയത്തിന്റെ തീ ജ്വാലകൾ
ഉത്തരങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ചോദ്യവുമായ് മടങ്ങാൻ
എന്നിൽ എന്നെ നീ ഇവിടെ ജനിപ്പിച്ചു
ഒരു നാൾ ജനിച്ചവൻ എരുനാൾ മരിക്കുമീ ലോകത്ത്
എന്ന സത്യം എന്തിനീ ലോകത്ത്
ഭയമാണ് എനിക്ക് ആ വേദനയേറിയ ആ വിരഹം
കഴിയില്ലാ പിരിയാൻ എനിക്ക് എന്റെ കുടുംബത്തെ
കഴിയില്ലാ പിരിയാൻ എനിക്കെന്റെ ലോകത്തെ
ഒരു നാൾ ജനിച്ചവൻ ഒരു നാൾ മരിക്കുമീ ലോകത്ത്
എന്ന സത്യം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു എപ്പോഴും

വിധി

അന്നൊരു സന്തോഷത്തോടെയുള്ള പുലരിയോടെയാണ് നീനമോൾ ഉറക്കമുണർന്നത്. കാരണം അന്ന് അവളുടെ അച്ഛൻ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വരുന്ന ദിവസമായിരുന്നു. അവൾക്ക് രണ്ട് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ജോലിക്ക് വേണ്ടി പോയതാണ് അവളുടെ അച്ഛൻ, തന്റെ അച്ഛനെകുറിച്ച് അമ്മ പറഞ്ഞു തന്ന അറിവേ അവൾക്ക് ഉള്ളൂ. എന്നാലും അച്ഛൻ എന്ന് വെച്ചാൽ അവൾക്ക് ജീവനായിരുന്നു, മാത്രമല്ല അച്ഛൻ വരുമ്പോൾ തനിക്ക് ഒരുപാട് കുഞ്ഞുടുപ്പുകളും, കളിപ്പാട്ടങ്ങളും, മിഠായികളും കൊണ്ടുവരും, അവളുടെ ക്ളാസിലുള്ള കുട്ടികളെല്ലാം തങ്ങളുടെ അച്ഛൻമാർ കൊണ്ടുവന്ന സാധനങ്ങളെപറ്റിയൊക്കെ പറയുമ്പോൾ അവൾക്കും കൊതിയായിരുന്നു അതുപോലെ തനിക്കും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിലെന്ന്. തന്റെ അച്ഛനെപറ്റി ഒരുപാട് സങ്കൽപ്പങ്ങൾ നീനവിനുണ്ട്. അച്ഛൻ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വരുന്നെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ഊണും ഉറക്കവുമില്ല നീനവിന്. അച്ഛൻ വരുന്നതും കാത്തിരിപ്പാണ് ആ വീട്ടിലെ എല്ലാവരും. നീനവിന് ഒരു മുത്തശ്ശിയുണ്ട്. അവൾക്ക് മുത്തശ്ശിയെ ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും ചില സമയത്ത് ദേഷ്യമാണ് മുത്തശ്ശിയോട്, എപ്പഴും ഇങ്ങനെ ഓരോന്ന് ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും ചിലപ്പോൾ ഒരുപാട് തവണ ചോദിച്ച കാര്യങ്ങളായിരിക്കും ചോദിക്കുക, പിന്നെ സന്ധ്യസമയമായാൽ പിന്നെ ഒരു കളിയും പാടില്ല, വേഗം നാമം ജപിക്കാനിരിക്കണം. അല്ലേൽ പിന്നെ മുത്തശ്ശിയുടെ വായയിലിരിക്കുന്നത് മുഴുവൻ കേൾക്കേണ്ടി വരും. അങ്ങനെ ദിവസങ്ങളെല്ലാം പെട്ടന്ന് കഴിഞ്ഞു പോയി. ഒരു ദിവസം രാവിലെ നീന

മോൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്ന അമ്മ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കാൻ കടയിൽ പോയതായിരുന്നു. ഉറങ്ങുന്നതിനിടയിൽ നീനു ഒരു ദുസ്വപ്നംകണ്ടു, തന്റെ അച്ഛൻ വരുന്ന വിമാനം കടലിലേക്ക് വീഴുന്നു തന്റെ അച്ഛനും മറ്റു യാത്രക്കാരുമെല്ലാം കടലിലേക്കു വീണു. അപ്പോൾ ഒരു വമ്പൻസ്രാവ് അവളുടെ അഛന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. അവൾ വേഗം അച്ഛന് തന്റെ കൈ നീട്ടി കൊടുത്തു. എത്ര നീട്ടിയിട്ടും അച്ഛന്റെ അടുത്തേക്ക് നീനുവിന്റെ കൈ എത്തിയില്ല. അപ്പോഴേക്കും ആ സ്രാവ് അഛനെ വിഴുങ്ങി. അവൾ പെട്ടെന്ന് ഉറക്കത്തിളൽ നിന്നും ഞെട്ടി ഉണർന്ന് പേടിച്ചു നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇത് കേട്ട അമ്മ ഓടിവന്ന് അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കാര്യംതിരക്കി, അവൾ എല്ലാം അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ട അമ്മ അവളെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. അച്ഛന് ഒരു അപകടവും പറ്റില്ല എന്നും അതിനുവേണ്ടി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി എന്നും അമ്മ നീനു മോളോട് പറഞ്ഞു. അവൾ അവിടെനിന്നു കൊണ്ടു തന്നെ തന്റെ അച്ഛന് ഒന്നും സംഭവിക്കരുതേ എന്ന് ദൈവത്തോട് മനം ഉരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നിട്ട് എണീറ്റുന്ന് വായും മുഖവും കഴുകി ഭക്ഷണംകഴിച്ചു. അപ്പോഴും തന്റെ അച്ഛനെന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമോ എന്നുള്ള ഭയത്തിലായിരുന്നു അവൾ. അച്ഛന് ഒന്നും സംഭവിക്കരുതേയെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനായിരുന്നു അവളുടെ ഏക ആശ്വാസം. അങ്ങനെ ദിവസങ്ങളെല്ലാം പെട്ടെന്ന് കഴിഞ്ഞു പോയി അവരെല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ കാത്തിരുന്ന ആ സുദിനം വന്നെത്തി. അന്ന് പതിവില്ലാത്ത സന്തോഷത്തോടെയാണ് നീനു ഉറക്കമുണർന്നത്. അഛൻ രാവിലെ എത്തുമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. നീനു അതിരാവിലെതന്നെ കുളിച്ച് പുത്തനുടുപ്പിട്ട് ഒരുങ്ങിനിന്നു. നേരം ഒരുപാടായിട്ടും അഛനെ കണ്ടില്ല. നീനു ഗേറ്റിന്റെ അടുത്ത് കുറേനേരം ചെന്നുനിന്നു നോക്കി മുത്തശ്ശനോട് സങ്കടത്തോടെ ചോദിച്ചു "എന്താ

മുത്തച്ഛാ എന്റെ അഛൻ വരാത്തെ" എന്ന്. ഇപ്പോൾ വരും മോളെ അഛൻ വല്ല ട്രാഫിക്കിലും പെട്ടു കാണും എന്ന് പറഞ്ഞ് മുത്തശ്ശൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. നേരം വീണ്ടും ഒരുപാട്കഴിഞ്ഞു എന്നിട്ടും അഛന്റെ ഒരു വിവരവും ഇല്ലാ എന്നുകണ്ട നീനുവിന് കരച്ചിലടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അമ്മക്കും മുത്തശ്ശിക്കുമെല്ലാം അവളെ എന്തുപറഞ്ഞ് ആശ്വസിപ്പിക്കണം എന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. ആ സമയത്താണ് പത്രക്കാരൻ പത്രവുമായി വന്നത്. മുത്തശ്ശൻ ആ പത്രമെടുത്ത് നോക്കി. പിന്നീട് എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് ആ മുത്തശ്ശന് അറിയില്ലായിരുന്നു. കാരണം അന്നത്തെ പത്രത്തിലെ ആദ്യപേജിലെ വാർത്ത ഇതായിരുന്നു "അമേരിക്കയിൽ നിന്നുമുള്ള വിമാനാപകടത്തിൽ മലയാളി സി. മുരളീധരനും"

മഴയുള്ള ഒരു കാലം

ഒരു ദിവസം മീനാക്ഷി എന്നൊരു കുട്ടി സ്കൂളിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ അന്ന് മഴയുള്ള കാലമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൾ പാവപ്പെട്ട വീട്ടിലെ കുട്ടിയായിരുന്നു. അവൾക്ക് ഒരു യൂണിഫോം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവളുടെ വീട്ടിൽ കുട ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും അവൾ കുടയില്ലാതെ സക്കൂളിലേക്ക് പോയി. കാരണം അവൾ ക്ക് പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. കുടയില്ലാതെ അവൾ വാഴയില കുടയാക്കിയാണ് സ്കൂളിലേക്ക് പോയിരുന്നത്. അന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികളുടെ കയ്യിലാണ് കുട ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവൾക്കും കുടയിൽ സ്കൂളിലേക്ക് പോകാൻ കൊതിയുണ്ടായിരുന്നു. അതൊക്കെ അവൾക്ക് സ്വപ്നം കാണാനേ വിധിയുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം രാവിലെ എണീറ്റു പുറത്ത് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ നല്ല മഴ. ഞാൻ എങ്ങനെ സ്കൂളിലേക്ക് പോകും എന്നവൾ ചിന്തിച്ചു. അവൾ കുളിക്കാൻ പോയി.അങ്ങനെ കുളിച്ചൊരുങ്ങി. മുറ്റത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. നല്ല മഴയും കാറ്റും. അവളുടെ കയ്യിൽകയ്യിൽ കുടയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ അത് വഴി അവളുടെ കൂട്ടുകാരി അനുവഴി വന്നു. അവളുടെ അടുത്ത് കുട ഉണ്ടായിരിന്നു. സ്കൂളിന് അടുത്ത് കടയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്ക് മിഠായി വാങ്ങാൻ പൈസ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത്രക്കും കഷ്ട്ടപ്പാടിലായിരു അവൾ. അവളുടെ അമ്മ കൂലിപ്പണിക്ക് പോയിട്ടായിരുന്നു നോക്കിയിരുന്നത്. അവൾക്ക് അച്ഛനില്ല. ഒരു ദിവസ്സം അവൾ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ കടയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ ഭയങ്കര തിരക്കായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു പണക്കാരനായ

മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരൊക്കെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി. എന്നിട്ടും അവൾ വാങ്ങിയില്ല അദ്ദേഹം അവളെ നോക്കി നിന്നു. എന്നിട്ട് അവളോട് പേര് ചോദിച്ചു. മീനാക്ഷി എന്ന ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നിനക്ക് സാധനങ്ങൾ വേണ്ടേ. നിങ്ങളൊക്കെ വാങ്ങി കഴിഞ്ഞിട്ട് മതി. നിങ്ങളൊക്കെ തിരക്കുള്ള ആളുകൾ അല്ലേ. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു നീ ആദ്യം വാങ്ങിക്കോ മോളെ. ഞങ്ങൾക്ക് തിരക്കൊന്നും ഇല്ല. അവൾ വാങ്ങി. പിന്നീട് അവൾ ഈ മിഠായിക്ക് എത്രയെന്നു ചോദിച്ചു അതിന് രണ്ട് രൂപയാണ്. അവളുടെ കയ്യിൽ 50 പൈസയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ അയാൾ എന്താണ് വേണ്ടത് എന്ന് ചോദിച്ചു. സർ വേണ്ട പൈസയില്ല. ഞാൻ തരാം എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. അവൾക്ക് സന്തോഷമായി. അങ്ങനെ അവരോട് നന്ദി പറഞ്ഞു പോയി. അവൾക്ക് ഭയങ്കര സന്തോഷമായി .

അമ്മ

ഓമനിച്ചുമ്മവച്ചെന്നെ വളർത്തിയ
തോരാ മഴയാണെന്നമ്മ
പക്ഷാകൾ കൂടണയും നേരം
സ്നഹേ വിളക്ക് ചാർത്തിയെന്നമ്മ
വീടിനുള്ളിലെ തൊട്ടിലിൽ
താലോലം പാടി ഉറക്കിയെന്നമ്മ
ഖൽബിനുള്ളിലെ ആശകൾ തീർക്കും
എന്നുമെന്നും എന്റെ അമ്മ
ആകാശത്തിനപ്പുറം പറന്നകന്നാലും
അമ്മതൻ സ്നേഹം ലഭിക്കയില്ല
പൂന്തോട്ടത്തിലെ പൂ പോലെ
പരിമണം പരത്തി എന്നിലമ്മ
അണയാതെ കത്തുന്ന വിളക്കായി എന്നുമെൻ
അകതാരിൽ നിറയുന്ന തേജസ്സാണെന്നമ്മ

മറക്കാത്ത കൂട്ടുകെട്ട്

ഒരു കാലത്ത് നമ്മുടെ പോലെത്തന്നെ രണ്ടു കൂട്ടുകാരായിരുന്നു നയനയും നന്ദനയും.പരസ്പരം ദുഖങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളുമെല്ലാം പങ്കുവെച്ചിരുന്ന രണ്ടു മനസുകൾ. ഇവരിൽ നയന വലിയ പണക്കാരിയായിരുന്നു. എന്നാൽ നന്ദന പാവപ്പെട്ട വീട്ടിലെ കുട്ടിയും. അവളുടെ അച്ഛൻ ശരീരമാകെ തളർന്ന് കിടപ്പിലാണ്. അമ്മ ജോലി ചെയ്തിട്ടാണ് കുടുംബം പോറ്റിയിരുന്നത്. എന്നാൽ നയനയ്ക്ക നന്ദനയോട് വലിയ പൊങ്ങച്ചമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നന്ദനയെ നയന നന്നായി സഹായിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഇവർ രണ്ടുപേരും ഒരുപാട് വലുതായി. പഠനമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു നയന ഒരു സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പലും നന്ദന തന്റെ എല്ലാ കഷ്ടതകളും മറികടന്നു ഒരു പോലീസ് ഓഫീസറും ആയി. അങ്ങനെ ഇടക്കിടെയെല്ലാം ഇവർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുമായിരുന്നു. എല്ലാ വിശേഷങ്ങളും പങ്കുവെച്ചിരുന്നു. ഇതിനിടെ നയനയ്ക്ക് നന്ദനയോട് അസൂയയും ദേഷ്യവും ഉണ്ടാവാൻ തുടങ്ങി. ദിവസങ്ങൾ കൂടുംന്തോറും ഇത് കൂടുകയല്ലാതം കുറഞ്ഞില്ല. നന്ദനയ്ക്ക് ഇതെല്ലൊം മനസിലാകാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഇവർ രണ്ടപേരും തമ്മിൽ ശത്രുത വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനിടെ നയനയുടെ സ്കൂളിൽ ഒരു മരണമുണ്ടായി. പ്രിൻസിപ്പാൾ എന്ന നിലയിൽ . നയന അതു കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീടതുന

പുറകെ കേസുകളായി. അങ്ങനെ സ്കൂളിലെ എല്ലാകുട്ടികളെയും അധ്യാപകരെയുമെല്ലാം പോലീസുകാർ ചോദ്യം ചെയ്തു. ശേഷം നയനയോട് കുറച്ചു കാര്യം അനേഷിക്കാൻ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടുത്തെ ഓഫിസർ ആയിരുന്നു നന്ദന. അവൾക്കു ഇതു കണ്ടപ്പോൾ വല്ലാത്ത സങ്കടം അനുഭവപെട്ടു. നന്ദനയെ കണ്ടപ്പോൾ നയന ഒന്ന് ഭയന്നു. എങ്കിലും തന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്ന മട്ടിൽ നയന നന്ദനയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പോലീസ് കേസ് ആയതുകൊണ്ട് നന്ദനയ്ക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവൾ നയനയെ കൈവെടിഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ നയനയ്ക്കു ദേഷ്യം അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ നന്ദനയോട് ചോദിച്ചു. ഇത് സ്കൂൾ കാലത്തെ വല്ലദേഷ്യവും കാരണം ഇപ്പോൾ എന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയാണോ എന്ന്. നന്ദനയ്ക്കു അത് വല്ലാതെ മനസിന് മുറിവേൽപ്പിച്ചു നന്ദന മറുപടി പറഞ്ഞത് എന്റെ സ്കൂൾ ജീവിതത്തിലേ ആകെ മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു അനുഭവം ഒരു ദിവസം സ്കൂൾ വിട്ട് ഞാൻ പോരുമ്പോൾ എന്റെ കൂട്ടുകാരും ഉണ്ട് അവളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു എനിക്ക് വിശക്കുന്നു എന്നു. അവൾ എന്താ ചെയ്തേ എന്നോ അവളുടെ അമ്മാവന്റെ ഹോട്ടൽ ഉണ്ടായിരുന്നു കുറച്ചുകലെ അവിടെ കൗണ്ടറിന്റെ അടുത്ത എന്നെ നിറുത്തിയിട്ട് പറഞ്ഞു നിനക്ക് വേണ്ടത് എല്ലാം കഴിച്ചോ എന്ന്. എന്നിട്ട് ഒരു ബില്ലും നൂറു രൂപയും കയ്യിൽ വെച്ച്. അങ്ങനെ ഉള്ള ഒരു കൂട്ടുകാരി ഉണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക്. എന്റെ സ്കൂൾ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ മറക്കാത്ത ഒരു ഓർമ്മ ഇത് മാത്രമാണ്. ഈ കൂട്ടുകാരിയുടെ പേര് നയന എന്നാണ് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ നയന നന്ദനയോട് ചേർന്നു നിന്ന് ഒരുപാട് കരഞ്ഞു

നന്ദനയോട് ക്ഷമ പറഞ്ഞു. നന്ദനയ്ക്ക് തന്നോട് ഒരുപാട് സ്നേഹമുണ്ടെന്ന് നയനക്ക് മനസിലായി ഈ ഓർമ നന്ദനക്കും നയനക്കും ഇടയിലെ പകമാറ്റി അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷം നൽകി.

പൊൻ കൊടി

പാറട്ടെങ്ങനെ ഭാരതനാട്ടിൽ
മൂവർണക്കൊടി പാറട്ടെ
നാടൊട്ടുക്കും വീടൊട്ടുക്കും
മൂവർണക്കൊടി പാറട്ടെ
ഇന്നാണലോ നമ്മൾക്കെല്ലാം
സ്വതന്ത്ര്യത്തിൽ പൊൻസുദിനം
അടിമത്വത്തിൽ നിന്നും നമ്മൾ
മോചിതമായൊരു പൊൻസുദിനം
പാറട്ടങ്ങനെ ഭാരതനാട്ടിൻ
മൂവർണ്ണക്കൊടി പാറട്ടെ
മൂന്നിറമുള്ളൊരു കിളിയായി നമ്മുടെ
വിജയപൊൻകൊടി പാറട്ടെ

മൗനരാഗം

പണ്ട് പണ്ട് ഒരിടത്ത് ഒരു സംസാരശേഷിയില്ലാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടിൽ അച്ഛനും അമ്മയും അമ്മൂമയും ചേച്ചിയും അനിയനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പെൺകുട്ടിയുടെ പേര് ഗൗരി എന്നായിരുന്നു.

അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മൂമക്കും അവളെ മിണ്ടാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ വീട്ടിലെ ഒരു വേലക്കാരിയായിട്ടാണ് കണ്ടിരുന്നത്.അച്ഛൻ എപ്പോഴും അവളോട് ഓരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ശകാരിക്കും തല്ലും.എന്നാലും അവർ മറുത്ത് ഒന്നും ചെയ്യില്ല.അവളെ സ്കൂളിലേക്ക് വിടില്ല.അവളുടെ അനിയൻ അപ്പുവിനെ വീട്ടിലെല്ലാവർക്കും പ്രിയനാണ്. സ്കൂളിൽ പോവാൻ അപ്പുവിനെ ഒരുക്കുന്നത് അച്ഛനാണ്. പാവം ഗൗരിയുടെ അമ്മയ്ക്കക്ക് ഇതൊന്നും കാണാനും സഹിക്കാനും കഴിയില്ല. ഗൗരിയെ എല്ലാവരും വഴക്ക് പറയുമ്പോഴെല്ലാം അവളെ അമ്മ വന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കും. ഒരു ദിവസം ഗൗരിയുടെ അച്ഛന് പുതിയ ജോലി കിട്ടി. അതിന്റെ ഇന്റർവ്യൂക്കായി പോകാനൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ പോകാൻനേരം ഗൗരി അവിടേക്ക് വന്നു. അച്ഛൻ അവളെ നല്ലവണ്ണം ശകാരിച്ചു. പോകാൻ നേരത്ത് എന്തിനാടി മുമ്പിൽ വന്നത് എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. പാവം ഗൗരി അവിടെ നിന്നും പോയി. ഒറ്റക്കിരുന്ന് കരഞ്ഞു. അമ്മ വന്ന് സമാധാനിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ അച്ഛന് ജോലി കിട്ടി. അവിടത്തെ സാർ പറഞ്ഞു. നീ ഒരു ഭാഗ്യവാനാണ്. നിന്റെ മകൾ ഗൗരി അവളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മിണ്ടാൻ വയ്യ എന്നേയുള്ളൂ. അവൾ നല്ല കുട്ടിയാണ്. ഞാൻ ഇപ്പൊ ജീവിക്കാൻ തന്നെ കാരണം

തന്നെ അവളാണ്. ഒരു വാഹനാപകടത്തിൽപ്പെട്ട എന്നെ ആരും തിരിഞ്ഞ് നോക്കാതായപ്പോൾ സംസാരശേഷിയില്ലാത്ത അവളാണ് ആളുകളെ അറിയിച്ച് എന്നെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ട്പോയത്. നീ അവളെ ഈ ജോലികൊണ്ട് കിട്ടുന്ന പണം കൊണ്ട് അവളുടെ സംസാര ശേഷി ആശുപത്രിയിൽ പോയി വീണ്ടെടുക്കാൻ നോക്കണം. ഇതൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഞാൻ ഏതാണ് എത്രയും കാലം തൻറെ കുട്ടിയോട് ചെയ്യുതെന്നതാണെന്ന് ഓർത്തു വല്ലാത്ത കുറ്റബോധം തോന്നി. പിന്നീട വീട്ടിലേക്ക് പോകുകയും തന്റെ ഭാര്യയോട് ഏതെല്ലാം പറയുകയും ചെയ്തു അടുത്ത ദിവസം സാധനങ്ങളുമായി ഗൗരിയുടെ അടുത്ത പോകുകയും അവളെ സ്കൂളിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് മുതൽ തന്റെ ഉയർച്ചക്കുള്ള കാരണമാണ് ഗൗരി എന്നയാൾക്ക് മനസിലായി. പിന്നീട് അവർ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ച പോന്നു .

എന്റെ ഗുരുനാഥൻ

ക്രസ്തു ദേവന്റെ പരിത്യാഗ ശീലവും
സാക്ഷാൽ ക്രഷ്ണനാം ഭഗവാന്റെ
ധർമ്മ രക്ഷോപായവും
ബുദ്ധന്റെ യഹിംസയും
ശങ്കരാച്യാരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും
രന്തിദേവന്റെ ഭയാവായ്പും
ശ്രീഹരീശ്ചന്ദ്രനുള്ള സത്യവും
മുഹമ്മദിൻ സൈഥരവും ഒരാളിൽ
ചേർന്നൊത്തുകാണണമെങ്കിൽ
ചെല്ലുവിൻ ഭവാൻ മാരെൻ
ഗുരുവിൻ നികടത്തിൽ
അല്ലയികിൽഅവുട്ടത്തെ ചരിത്രംവായിക്കുവിൻ

'എൻ മാതാ'

എന്റെ ഈ കഥയുടെ തുടക്കം അങ് ദൂരെ വേദനകളുടെയും ദാരിദ്രത്തിന്റെയും യുദ്ദങ്ങളുടെയും പട്ടിണിയുടെയും വിധവകളുടെയും നാടായ ജപ്പാനിലാണ് കഥയിലെ നായകൻ അല്ല വില്ലൻ നമ്മുടെ റോക്കിയാണ് ജനിച്ചത് തന്നെ ഒരു യുദ്ദത്തിനിടയിലാണ് ആ യുദ്ദത്തിനിടയിൽ അച്ചൻ മരണപ്പെട്ടു പിന്നീട് അവൻ അവന്റെ അമ്മയുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ വളർന്നു .ദാരിദ്രം കൊയ്യുന്ന മരങ്ങൾ പട്ടിണി മാറാത്ത വീടുകൾ ഇരുട്ടിന്റെ ലോകമായിരുന്നു അന്ന് ജപ്പാൻ ,ഹിരോഷിമയും നാഗസാക്കിയും. അവന്റെ അമ്മ എല്ലാ വിധ ജോലികളും ചെയ്തിട്ടും അവനെ വളർത്താൻ കയിഞ്ഞില്ല. അവന് ബുദ്ദിവെച്ചപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മ അവനോടോതികെടുത്തു

'നീ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നെനിക്കറിയേണ്ട എന്നാൽ മരിക്കുമ്പോൾനീ ഒരു സമ്പന്നനായി മരിക്കണം ഇതും പറഞ്ഞു അമ്മയുടെ അവസാന ശ്യാസം അവന്റെ ഓരോ ചെവികളിലും പതിഞ്ഞു പിന്നീട് അവൻ തെരുവിലൂടെ അലഞ്ഞു അപ്പോൾ ഒരു ഭ്രാന്തൻ അവനെ പിടിച്ചു നിർത്തി ചോദിച്ചു നീ നീ നിനക്ക് പൈസ വേണമല്ലേ അങ്ങനെ അയാൾ കുറെ ചില്ലറ പെറുക്കി അവനു കൊടുത്തു അവൻ പറഞ്ഞു എനിക്ക് ഇനിയും കൂടുതൽ നോട്ടുകൾ വേണം അപ്പോൾ ആ ഭ്രാന്തൻ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കോളറിൽ പിടിച്ചു നോട്ടുകൾ തട്ടിയെടുത്തു പറഞ്ഞു ചില്ലറ കാശിന്ന് കയ്യ് നീട്ടണം കൂടുതൽ വേണമെൻകിൽ ആ കയ്യ് കൊണ്ട് തട്ടിപ്പരിക്കണം അതിന് പവർ വേണം അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു പവർ പവർ അത് എവിടെ കിട്ടും അപ്പോൾ ആ ഭ്രാന്തൻ പറഞ്ഞു

കൂട്ടുകെട്ട്

കൽബിലെ കടലാണ് ചങ്ങാതീ
കരളിലെ നോവാണ് ചങ്ങാതീ
എൻ ഭാവിയോ അവന്റെ കയ്യിൽ
എൻ ജീവിതം അവന്റെ കയ്യിൽ
വിദ്യാലയ വഴികളിൽ എൻ കൂടപ്പിറപ്പല്ലെ
പുസ്തക താളുകളിൽ നീ എൻ വഴികാട്ടിയല്ലെ
സങ്കട താളുകളിൽ നീ എൻ പൂന്തോട്ടമല്ലേ
നീ എൻ കൂടെ പിറക്കാത്ത കൂടപിറപ്പല്ലേ
കൽബിലെ കുളിർ തെന്നലാണ് നീ
പ്രണയിനിയെ മറക്കാൻ സാഹായിച്ച നീ
എൻ പ്രാണനായ് കൂടെ നടന്ന നീ
എന്തിനും ഏതിനും കട്ടിനായ് നീ
പുസ്തക താളുകൾ മറന്നാലും
നീ എന്നുള്ളിൽ കെടാ ദീപമായ്
ഒരുമിച്ച് നുകർന്ന മിഠായി പോലെ
മധുരിച്ചീടുന്ന എന്നു മെന്നും
എന്നുള്ളിലെ ആത്മാവ് അകലുവോളം
നിൻ വലം കയ്യായ് ഞാൻ..........

തീവ്രവാദത്തിന്റെ ഉദയം

കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനെതിരായ വിമർശനങ്ങൾ ഏറിവന്നു. ഗവൺമെൻറിന് ഈ പ്രവണത സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദിനം തോറും കോൺഗ്രസിനോടുള്ള വിരോധം ഏറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കോൺഗ്രസിനുള്ളിൽ ഉൽപ്പതിഷ്ണുക്കൾ വളർന്നു. മിതവാദികളെ എതിർത്തു. വിപ്ലവകരമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണരീതികൾ അവർ സ്വീകരിച്ചു . അവരെ തീവ്രവാദികളെന്നു വിളിച്ചു . തീവ്രവാദിവിഭാഗത്തെ ലാലാലജ്പത് റായ്, ബാലഗംഗാധരതിലകൻ, ബിപിൻചന്ദ്രപാൽ എന്നീ നേതാക്കൻമാരായിരുന്നു നയിച്ചിരുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ ഭൂതകാല മഹത്വത്തിലേക്കു നോക്കാൻ അവർ ജനങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെചെയ്താൽ ദേശാഭിമാനവും അത്മവിശ്വാസവും സ്വയം വളർത്താൻ കഴിയുമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു . തിലകൻ 1890 മുതൽ കോൺഗ്രസിൽ പ്രവർത്തിച്ചു . മറാത്തഭാഷയിൽ കേസരി എന്ന പേരിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ മറാട്ട എന്ന പേരിലും രണ്ട് പത്രങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു ഈ പത്രങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ ദേശീയ വികാരം വളർത്തി . തിലകൻ തീവ്രവാദികളെയും ഗോഖലെ മിതവാദികളെയും നയിച്ചു .

മഴ

പേമാരി മുത്തുകൾ മണ്ണിൻ മടിത്തട്ടിൽ
കളകള ശബ്ദത്താൽ വീണതിർന്നു
പുതുമണ്ണിൽ ഗന്ധമാ മണ്ണിന്റെ ഗന്ധം
ഉവിയെൻ വാതിൽക്കൽ വന്നു നിന്നു
എന്തിനീ സ്നേഹം നിനക്കിന്നുമാത്രം
ദുഃഖത്തിൻ പാതയിൽ വീഴ് ത്തിടാനോ-
അപ്പോഴാ ആകാശം കോപത്തിൻ-
ജ്വാലകൾ പേമാരിയായി ഉതിർത്തുവിട്ടു.
ഇടിയുടെ ഘോരമാം ശബ്ദമെൻ കാതിലിൽ
ഇരമ്പലായ് വന്നടിക്കുന്ന നേരം
മിന്നലിൻ ശക്തിയാൽ കണ്ണുകൾ പേടിച്ച്
കണ്ണീരുകൊണ്ട് പുതച്ചിരുന്നു.
എന്നിട്ടും നിന്നില്ല കടലിൻ ഇരമ്പൽപോൽ
ഇടിയായി, മിന്നലായി ആകാശം
ആകാശമേ തൻെറ ഈ മുഖം

ദിയ പത്മ 9B

<u>അണിയറയിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ</u>